

правдинитѣ на човѣчеството и за наредданіето на новото правителство призова са не историята, а природата. . . .

Отъ какъ преброявахѫ своите жалби и напразно показвахѫ що опити бѣхѫ направили да са помирятъ съ Англия, която все си оставаше глуха на гласа на справедливостъта, членовете отъ конгреса прибавяха: « Ний представители отъ Съединенитѣ Щати на Америка, които са сбрахи на всеобщи конгресъ, като призовавами Най-Високия Съдия на Свѣта за свидѣтель на нашите чисти и праведни намѣрения, въ името и съ властъта на народа отъ колониитѣ, прогласявами и обевявами че всички съединени колонии си иматъ право и отъ днесъ ще бѫдѫтъ свободни и независими Щати; че като свободни и независими Щати тѣ иматъ право да правятъ война, да заключаватъ миръ, съюзи, търговски договори и да извѣршватъ всички акти, които принадлежатъ на незасисимитѣ господарства. За да са испълни туй *прогласяванье* ний възлагами всичката си надѣжда и всичко упованье на покровителството на Светото Провидение, ний взаимно поканвами едни-други да употребимъ за тъзи работа нашия животъ, нашия имотъ и нашата честь ».

Тъзи голѣма работа на освобождаваньето, туй гордо исканье на пълна властъ, бѣхѫ прети съ восторгъ въ триайсеттѣ колонии. Конгресътъ станѫ главно правителство на съюза. Войната, мирътъ, съюзитѣ, заемитѣ, издаваньето на хартийни пари (каймета), допълняваньето на войската, опредѣляньето на генералитѣ, на